

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/45/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622201338
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5622201338.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Šuleka a JUDr. Jany Vargovej, v spore žalobkyne: N. A. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H., L. S. XXXX, zastúpenej zástupcom MAJCHRÁK & MAJCHRÁK, advokáti, s.r.o., so sídlom Nová Bystrica 850, IČO: 36 416 525, proti žalovanému: V. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R. S., F. XXX, zastúpenému zástupcom JUDr. Jaroslavom Kokavcom, advokátom, so sídlom R. V., ul. X. V. XX, v spore o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 10C/24/2022-344 zo dňa 19.12.2022, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému vo vzťahu k žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu žalobkyne zamietol, žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal, štátu priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 54% a voči žalovanému v rozsahu 46% z celkových trov konania.

2. Po vykonanom dokazovaní s poukazom i na ust. § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, § 149 ods. 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), konštatoval nedôvodnosť žalobkyňou podanej žaloby, ktorou sa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniklo rozvodom manželstva so žalovaným. Na predbežnom prejednaní sporu strany sporu uzatvorili dohodu o vyporiadaní časti bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to hnuťelných vecí s výnimkou osobného motorového vozidla. Predmetom vyporiadania tak zostalo iba osobné motorové vozidlo, úspory na účte stavebného sporenia a úspory maloletého dieťaťa. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že úspory vo výške 214,- Eur sú úsporami maloletého dieťaťa, získanými z darov, z uvedeného dôvodu preto súd ustálil, že tieto nemôžu byť súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ako také vyporiadané v konaní. Pokiaľ sa týkalo úspor na účte stavebného sporenia v W., tieto sa vykonanými listinnými dôkazmi preukázali len vo výške 960,- Eur a po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov boli v celom rozsahu spotrebované na úhradu spoločného dlhu strán sporu. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu z výpisov z účtov stavebného sporenia, medziúveru a z dokladov o vykonaných vkladoch mal súd jednoznačne preukázané, že vklady peňažných prostriedkov boli počas trvania BSM vykonávané na účet označený menom maloletého dieťaťa, z ktorého boli 30.12.2019 prevedené na účet stavebného sporenia označeným menom žalovaného a dňa 22.10.2020 použité na splatenie časti medziúveru. Predmetom vyporiadania tak zostalo osobné motorové vozidlo zn. Land Rover, model Range Rover Sport. Na podklade výsledkov vykonaného dokazovania, a to či už listinnými dôkazmi alebo výsluchmi svedkov dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by v čase kúpy motorového

vozidla disponovali strany sporu spoločnými prostriedkami vo výške 5.000,- Eur. Tvrdila, že predmetná suma pochádzala z peňažných prostriedkov, ktoré mala nasporené z brigád počas štúdia, z venčekového tanca, na svadbe, z vyplatenej poisťky. Ohľadne finančných prostriedkov získaných z brigád, prípadne vyplatených z poisťky, prvoinštančný súd konštatoval, že ide o výlučné finančné prostriedky žalobkyne, nepatriace do BSM. Taktiež nebolo preukázané, že by strany disponovali spoločnými prostriedkami pochádzajúcimi z tzv. venčekového tanca, nakoľko tieto mali byť spotrebované na úhradu nákladov súvisiacich so svadbou. Pokiaľ by i uvedené prostriedky neboli spotrebované, ako dar obom bývalým manželom by nepatrili do ich bezpodielového spoluvlastníctva, ale boli by v podielovom spoluvlastníctve. Za nie bez významu tiež súd považoval, že strany sporu uzatvorili manželstvo XX.X.XXXX, avšak kúpna cena motorového vozidla bola uhradená už dňa 24.9.2014, teda ani nie jeden kalendárny mesiac po uzatvorení manželstva. Žalobkyňa vo výpovedi uviedla, že v tom čase bol žalovaný nezamestnaný, ona pracovala len ako pomocná sila pre sestru žalovaného, v nadväznosti na čo tvrdenie žalobkyne o existencii spoločných úspor vo výške 5.000,- Eur ostalo nepreukázané. Okrajom súd uviedol, že i existencia prípadnej dohody o splácaní prostriedkov, ktoré boli použité na kúpu vozidla medzi matkou žalovaného a stranami sporu, ako i prípadné úhrady zo strán sporu by boli samé osebe bez vplyvu na vlastnícke právo k vozidlu. Žalovaný už v konaní o rozvod manželstva tvrdil, že motorové vozidlo je majetkom jeho rodičov, on ho len používa. Motorové vozidlo je v evidencii motorových vozidiel, vedené na držiteľa J. V. X., ktorý sám vo výpovedi uviedol, že vlastníkom motorového vozidla je matka žalovaného. Samotná skutočnosť, že motorové vozidlo užíval v podstatnom rozsahu žalovaný spolu so žalobkyňou pre potreby ich rodiny, ešte nepreukazuje, že vozidlo patrí do BSM strán sporu. Navyiac, motorové vozidlo využíva sestra žalovaného, jej manžel. Záver, že by malo patriť do BSM, nemožno vyvodit' ani z SMS komunikácie medzi stranami sporu, i keď v bežnej komunikácii označovali auto za „svoje“, vzhľadom na to, že ho v podstatnom rozsahu užívali. V ďalšom prvoinštančný súd v závere bodu 27. písomného odôvodnenia rozsudku zdôvodnil, na podklade akých skutočností za vierohodné uznal výpovede matky a sestry žalovaného. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 CSP. Prihliadol ku skutočnosti, že časť BSM bola vyporiadaná dohodou, pričom hodnota vecí, s akou boli hnutelné veci zahrnuté do vyporiadania v dohode, bola len o málo nižšia ako žalobkyňou navrhovaná hodnota motorového vozidla v žalobe. Každá zo strán sporu mala preto čiastočný úspech, čiastočný neúspech. Pokiaľ sa týkalo nároku na náhradu trov konania voči štátu, tieto vznikli v súvislosti s výsluchom svedka J. Ku dňu vyhlásenia rozsudku bol v zmysle uznesenia súdu zložený preddavok na trovy dôkazu v celkovej výške 100,- Eur zo strany žalobkyne a 117,40 Eur zo strany žalovaného, vo vzájomnom pomere predstavuje výšky zložených preddavkov 54% na strane žalovaného, 46% na strane žalobkyne. Svedok si uplatnil svedočné 354,80 Eur, vo výške presahujúcej sumu zložených preddavkov. Priznal preto štátu voči stranám sporu nárok na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli vyplatením svedočného z rozpočtových prostriedkov súdu, a to vo vzťahu k žalobkyňi v rozsahu 54% a žalovanému v rozsahu 46% z celových trov. Rozhodnutie o výške náhrady trov konania štátu si súd vyhradil v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP na rozhodnutie po právoplatnom skončení veci uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti rozsudku prvoinštančného súdu doručila v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Rozhodnutie súdu, ktorým jej žalobu zamietol, označila za nezákonné, vychádzajúce z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci s tým, že zároveň súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP). Za nesporne preukázané v konaní považovala, že kúpna zmluva o kúpe motorového vozidla bola urobená ústne, nie písomne, vozidlo bolo kupované v autobazári v ČR, fyzicky ho prevzali strany sporu ako manželia v tom čase, evidovaným vlastníkom je pán X., kúpna cena vozidla bola 339.000,- Kč, po prepočte k 24.9.2014 12.329,62 Eur. Pokiaľ i súd vykonal dostatočné dokazovanie, nesprávne dôkazy vyhodnotil a potom i celkom nesprávne vec právne posúdil. V tejto súvislosti poukazovala na to, že podľa ust. § 133 ods. 1 OZ hnutelná vec, ak sa prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom alebo účastníkmi dohodnuté inak. Vlastnícke právo k hnutelnej veci sa tak nadobúda už prevzatím veci, bez ohľadu na to, kto a kedy plnil kúpnu cenu. I keby teda kúpnu cenu platila matka žalovaného, neznamená to, že v právnom zmysle je vlastníkom vozidla. Navyiac, žalovaný nikdy netvrdil, že by bola dohodnutá pri kúpe výhrada vlastníctva, ktorá by musela byť dohodnutá písomne a v konaní preukázaná. K prevzatíu veci konzistentne uvádzala, že vozidlo prevzali strany sporu ako v tom čase manželia, akurát žalovaný uviedol, že na prevzatie mal byť splnomocnený matkou. Túto skutočnosť žalobkyňa poprela. Bolo na žalovanom, aby existenciu plnomocenstva preukázal, tento na podporu tvrdenia navrhol iba výsluch sestry a matky, ktoré tiež tvrdili existenciu plnej moci,

udelenej nevedno kým. Súd napriek uvedenému uviedol, že vozidlo síce prevzali strany sporu, avšak neprevzali ho do svojho vlastníctva (v zmysle § 133 ods. 1 OZ), ale len pre matku žalovaného. Tento záver vyslovil iba na základe výpovede matky a sestry žalovaného, teda jemu blízkých osôb, ktoré vypovedali v roku 2022 už pod tlakom žaloby, 8 rokov po kúpe vozidla. Nepochybne väčšiu silu majú tak podľa žalobkyne listinné autentické dôkazy z rozhodného obdobia ako neskoršie výpovede blízkých osôb žalovaného. V čase kúpy sám žalovaný hovoril o „ich“, resp. „jeho“ aute (predložená písomná komunikácia medzi žalobkyňou, žalovaným, jeho sestrou a advokátom v ČR). Žalovaný v tom čase jasne hovoril o „vlastnej škode“, že „on ostane bez auta a peňazí“, nech „jemu“ vrátia peniaze. Sestra žalovaného tiež v komunikácii s advokátom jasne deklarovala vlastníctvo žalovaného. Poukázala na vyjadrenie žalovaného vo veci vedenej pred OS Čadca sp.zn. 9P/18/2021 s tým, že i ona sama v SMS komunikácii so žalovaným a kamarátkou jasne vnímala auto ako vlastníctvo strán sporu. Vytykala, že súd nepripísal význam ani tomu, že nielen právna norma, ale i reálny výkon triády vlastníckych práv (právo vec držať, užívať plody) odo dňa kúpy 2014 dodnes patril výlučne žalovanému. Dala do pozornosti, že pri platbe 11.000,- Eur na kúpnu cenu, ktorú realizovala matka žalovaného, v rámci poznámky k platbe je v prospech predávajúceho uvedený: W. (!!!) a nie W., pričom súd túto skutočnosť celkom odignoroval, zámerne opomenul. Z daných jasných, logických, časovo vecne na seba nadväzujúcich dôkazov jasne vyplýva, že v autentickom a rozhodnom čase žalovaný vozidlo vnímal ako „svoje/naše“, jeho sestra ako „bratovo auto“ (kvôli deťom), aj matka zasiela pri kúpe peniaze s označením „W.“, teda nemôže byť spor o tom, že vlastníckymi vozidla boli strany sporu a že patrí do BSM. Záver súdu o tom, že malo byť preukázané vlastníctvo matky, na podklade jej vlastnej výpovede a výpovede syna, je v extrémnom rozpore s vykonaným dokazovaním. Extrémny nesúlad hodnotenia a záverov súdu s vykonaným dokazovaním, alebo širšie medzi zisteným a skutočným stavom, zakladá v zmysle judikatúry a zákona porušenie práva na spravodlivý proces (napr. ÚS ČR PL. ÚS 85/06). V odvolacom návrhu žiadala, aby odvolací súd kládol prioritný dôkaz na jedinečné okolnosti prípadu, ktoré determinujú potrebu iného prístupu k výkladu relevantných právnych noriem, než zvolil súd prvej inštancie, na princíp spravodlivosti, ktorý je základnou hodnotou a cieľom práva, aby rozsudok prvoinštančného súdu buď zmenil tak, že žalobnému petitu vyhovie, rozhodne o tom, že vozidlo patrí do BSM, prikáže ho odporcovi do výlučného vlastníctva s tým, že na vyrovnanie podielu zaplatí žalobkyňi polovicu hodnoty vozidla, tzn. sumy 339.000,- Kč, prípadne rozsudok prvoinštančného súdu zruší, vec mu vráti na ďalšie konanie a nové dokazovanie s tým, aby sa v ďalšom konaní zamerlal na určenie hodnoty vozidla, vychádzajúc pritom z jeho faktického stavu ku dňu rozvodu a z hodnoty v čase vyporiadania.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne považoval rozsudok prvoinštančného súdu za zákonný a dôvodný. Ako taký ho navrhoval potvrdiť s tým, že žalobkyňa v odvolaní opätovne uvádza rovnaké skutočnosti, ktoré už boli predmetom vyhodnotenia súdom prvej inštancie.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne podrobným spôsobom v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodnil.

7. I keď je možné prisvedčiť žalobkyňi v tom, že v zmysle ust. § 133 ods. 2 OZ, ak sa huteľná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, na druhej strane z ust. § 588 OZ jednoznačne vyplýva, že z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu. Obsahom právneho vzťahu z kúpnej zmluvy sú práva a povinnosti predávajúceho a kupujúceho, tieto práva a povinnosti zmluvných strán sú vzájomné (synalagmatické), z čoho vyplýva, že každý z účastníkov je povinný plniť iba, keď druhý účastník už plnil alebo je pripravený plniť. Kúpna zmluva je typická synalagmatická zmluva. Povinnosťou predávajúceho je odovzdať kupujúcemu predmet kúpy na mieste určenom dohodou a včas a vzhľadom na synalagmatickú povahu kúpnej zmluvy musia zmluvné strany, ak sa nedohodnú inak, plniť si navzájom zámenou plnenia za plnenie, teda kupujúci musí zaplatiť za predmet kúpy kúpnu cenu.

8. V preskúmvanej veci, z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že kúpnu cenu uhradila v prospech predávajúceho matka žalovaného za tým účelom, ako fyzická osoba, uzatvorila úverovú zmluvu a z takto získaných peňazí bola zaplatená kúpna cena motorového vozidla. Navyiac z ust. § 143 OZ vyplýva, že v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva, čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí, získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí, vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva, alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka. Vec nadobudnutá za trvania manželstva, pokiaľ nejde o niektorú zo základných výnimiek v zmysle ust. § 143 OZ sa stane predmetom bezpodielového spoluvlastníctva, pokiaľ bola obstaraná za finančné prostriedky v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Vo väzbe na uvedené preto správne prvoinštančný súd pozornosť zamerlal na to, či strany sporu v čase nadobudnutia motorového vozidla, teda 24.9.2014 disponovali finančnými prostriedkami patriacimi do ich bezpodielového spoluvlastníctva, vzhľadom na to, že motorové vozidlo, resp. kúpna cena za motorové vozidlo bola uhradená ani nie jeden kalendárny mesiac po uzatvorení ich manželstva, ktoré uzatvorili XX.X.XXXX. Žalobkyňa síce v priebehu konania, ako i v podanom odvolaní namietala, že v SMS komunikácii motorové vozidlo označovali za vlastné, sám žalovaný hovorí o vlastnej škode a jeho sestra o bratovom vozidle, napriek tomu v konaní nepredložila jediný dôkaz, ktorým by podložila svoje tvrdenia o tom, že kúpna cena vozidla bola uhradená z finančných prostriedkov patriacich do BSM.

9. Pre nadobudnutie do BSM totiž nie je významné, že motorové vozidlo spolu so žalovaným v ČR prevzali. Pre nadobudnutie do BSM je významné, z akých finančných prostriedkov bola financovaná kúpna cena motorového vozidla a či išlo o finančné prostriedky v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Z tohto pohľadu je potom potrebné posudzovať i výpovednú hodnotu žalobkyňou predloženej SMS komunikácie. Ani touto totiž záver súdu, že kúpna cena motorového vozidla nebola financovaná z prostriedkov patriacich do BSM strán sporu, vyvrátený nebol. Samotná žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že v čase kúpy motorového vozidla žalovaný bol nezamestnaný, ona pracovala len ako pomocná sila pre sestru žalovaného, nemali dostatočné príjmy na to, aby im bol poskytnutý úver. Prvoinštančný súd podrobne v bode 27. písomne vyhotoveného rozhodnutia vysvetlil, na podklade akých skutkových zistení dospel k záveru o tom, že tvrdenia žalobkyne o poskytnutí finančných prostriedkov v sume 5.000,- Eur matke žalovaného, nepovažoval za hodnoverné a z akého dôvodu nepovažoval za finančné prostriedky patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov i výplatu poisťky v prospech žalobkyne, resp. peniaze získané z brigád a tzv. venčekového tanca. V dostatočnom rozsahu uviedol, akými úvahami sa pri vyslovenom právnom závere riadil.

10. Ani na podklade dôvodov uvedených v podanom odvolaní odvolací súd nevzhladol potrebu odchyliť sa od skutkových zistení prijatých prvoinštančným súdom, a ani ním vysloveného právneho záveru.

11. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia prvoinštančného súdu odvolací súd považuje iba dodať, že pokiaľ i žalobkyňa žiadala prikázať motorové vozidlo pri vyporiadaní BSM do výlučného vlastníctva žalovaného a uhradiť jej na vyrovnanie jej podielu polovicu hodnoty vozidla, tzn. sumy 339.000,- Kč, nebolo možné jej žalobe vyhovieť i z toho dôvodu, že pri ocenení veci patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva sa vychádza zo stavu veci ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva, avšak z ceny v čase, kedy sa vyporiadanie vykonáva. Ide o cenu, za ktorú je možné porovnateľnú vec v rozhodnej dobe a na danom mieste reálne predať. Pri zisťovaní ceny veci, ktorá tvorí predmet bezpodielového spoluvlastníctva, je určujúca všeobecná cena stanovená v závislosti od situácie na trhu v danom mieste a čase, ku ktorému sa bezpodielové spoluvlastníctvo vyporiadava.

12. I v kontexte uvedeného nebolo možné vyhovieť odvolacej požiadavke žalobkyne, nakoľko v priebehu celého konania nepreukázala, že by hodnota motorového vozidla podľa jeho stavu ku dňu zániku BSM a v čase jeho vyporiadania, bola 339.000,- Kč.

13. Z ust. § 150 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) vyplýva, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Práve v tomto zákonom ustanovení je zakotvená povinnosť tvrdenia, a teda aj procesná povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Navyiac, podľa ust. § 185 CSP súd môže zásadne vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu. Proces dokazovania je vybudovaný výlučne na princípe prejednacem, princípe kontradiktórnosti

ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany.

14. Žalobkyňa v podanej žalobe (na č. listu 10 spisu) uvádzala zostatkovú hodnotu osobného motorového vozidla zn. Land Rover, model Range Rover Sport, ročník 2008, 11.600,- Eur, napriek tomu v odvolacom návrhu požadovala uložiť žalovanému vyplatiť jej na vyrovnanie podielu jednu polovicu hodnoty motorového vozidla zo sumy 339.000,- Kč, za ktorú sumu bolo motorové vozidlo 24.9.2014 zakúpené. I napriek tomu, že 339.000,- Kč po prepočte k 24.9.2014 predstavovalo 12.329,62 Eur, žalobkyňa v podanej žalobe nadobúdaciú hodnotu motorového vozidla na č. listu 6 spisu uvádzala v sume 14.000,- Eur, pričom z takto stanovenej hodnoty požadovala pre účely vyporiadania hodnotu vozidla stanoviť vo výške 80% z pôvodnej takto stanovenej sumy a vyporiadať ho v zostatkovej cene 11.600,- eur. Preto pokiaľ v odvolacom návrhu požadovala motorové vozidlo vyporiadať v hodnote 339.000,- Kč, sama sponchybnila zostatkovú hodnotu motorového vozidla pre účely jeho vyporiadania v predmetnom konaní.

15. V zmysle ust. § 366 písm. d) CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak teda žalobkyňa v priebehu prvoinštančného konania nenavrhol vykonať dokazovanie na zistenie stavu motorového vozidla ku dňu zániku BSM a jeho všeobecnej hodnoty ku dňu vyporiadania, nemohol odvolací súd ani vyhovieť jej požiadavke, aby rozsudok prvoinštančného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie, práve za účelom zistenia tejto skutočnosti. Odvolací súd počas odvolacieho konania je povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

16. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie.

17. Vo väzbe na uvedené odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu, stotožniac sa i s jeho odôvodnením, ako správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

18. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, v nadväznosti na čo odvolací súd žalovanému vo vzťahu k žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP).

19. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)